

barnets tarv, som jo må være det vigtigste? Er det ikke det, det handler om?

Hvis det handlede om andet, må fru Majbrit Berlau jo kunne fortælle mig, hvor mange børn der reelt er blevet adopteret af homoseksuelle familier i Sverige, hvor det er tilladt. Mig bekendt er det meget, meget begrænset, og dermed er det her bare signalpolitik.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Først og fremmest vil jeg sige, at det her i høj grad har noget at gøre med ligestilling. Og det har ekstra meget at gøre med en anerkendelse af, at barnets tarv er det vigtigste.

Jeg kunne omvendt stille spørgsmålet om, hvorfor de borgerlige partier minus De Radikale i det her Folketing er af den opfattelse, at barnets tarv ikke vil blive varetaget i en homoseksuel familie. Det er mig fuldstændig forunderligt, at man står tilbage med den opfattelse.

Vi snakker om, at de regler og krav, der gælder for adoptivforældre i dag, også skal gælde for homoseksuelle par, fordi barnets tarv er det vigtigste. Og det, vi anerkender, er punkt 1, at homoseksuelle kan være gode forældre; punkt 2, at det er en form for diskrimination, når man udelukker dem fra at blive det; og punkt 3 ikke mindst, at der altså bør være lighed for loven i det her samfund. Det gælder selvfølgelig også adoptivforældres ret til at få adoptivbørn, selv om de er homoseksuelle.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan høre, at fru Majbrit Berlau ikke anerkender, at der kan opstå en anden situation for børn, der vokser op i homoseksuelle familier, end for børn, der vokser op i heteroseksuelle familier. Det sidestiller fru Majbrit Berlau. Det er så en vurdering af sagen.

Jeg vil godt vende tilbage til den præmis, hvor vi debatterer børnehjemmet og alternativet til børnehjemmet: den homoseksuelle familie. Vil fru Majbrit Berlau gerne bekræfte, at det reelt er sådan, at der ikke er adoptivbørn nok til det antal familier, som ønsker at adoptere i dag, og at der reelt er 2 års ventetid for danske familier, før de har mulighed for at få et adoptivbarn?

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Det er korrekt, at der er lang ventetid for at få et adoptivbarn, men jeg kan overhovedet ikke se, at det har noget at gøre med argumentationen for, at homoseksuelle ikke skulle have ret til at søge børnene.

Det er, som om man siger, at fordi der er for lang ventetid, så vil vi ikke åbne for, at nogle andre forældrepar kan få lov til at søge. Hvem skal heller ikke have lov til at søge, de rødhårede? Eller hvad med dem, der er for overvægtige, eller dem, der er af en venstreorienteret politisk observans, må de heller ikke få lov til at søge? Altså, det er, som om man sætter nogle kriterier op, der går ud på, at fordi der er en venteliste på at få børn, så er der nogle, der ikke får lov til at få dem. Og det synes jeg bare er helt absurd.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det kunne være, at vi skulle overveje at opdrage børnene til at have den korrekte politiske overbevisning, men det er jo en helt anden diskussion.

Jeg har stadig væk lidt brug for afklaring vedrørende det, jeg også spurgte hr. Kamal Qureshi om. For der står jo, som hr. Per Ørum Jørgensen også var inde på, det med, at det her forslag også har en vigtig signalværdi med hensyn til homoseksuelle par. Det kan jeg sådan set være enig i.

Jeg har brug for at finde ud af her, fru Majbrit Berlau er jo medforslagsstiller: Er det vigtigste for fru Majbrit Berlau, at vi sikrer adgangen til, at børnene får de bedst tænkelige forældre, eller at vi sikrer nogle rettigheder for de homoseksuelle? Hvilket af dette er vigtigst i det her forslag?

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg har to helt væsentlige krav, der skal være opfyldt, når jeg betragter det her område generelt. Det ene er, at børn, der kommer til det her land, skal være sikret nogle ordentlige forældre, det kan være én forælder, eller det kan være to forældre, vi kan sågar også diskutere, om det kan være tre forældre, men det tror jeg ikke at Folketinget er modent til endnu. Men det mener jeg er det helt centrale, nemlig at vi sikrer, at børnene bliver placeret i familier, hvor forældrene kan støtte dem og være med til, at de får den udvikling, som børnenes personlighed nu engang lægger op til. Det er det ene.